

sosialurin

telf. 147 20. 118 20
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri:
Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Sleppið borgarligari vanahugsan

LANDIÐ ER í kreppu. Vit eru øll í sama báti, og nú má lívimein spennast inn. Yrkisfeløgini hava trýst lönirnar upp um beriorku samfelagsins. Nú kemur rokningin, so nú fer at tátta í hjá mongum. Hetta er í stuttum tað, oddagrein Dagblaðsins seinasta mikudag snúði seg um. Hvussu vit koma okkum burtúr hesi kreppu, fáa vit somuleiðis loysnina uppá. Vit skulu umleggja prístalið, so tað eydnast at spara. Jú sannliga ein frálík og einfald loysn eftir vanligu, borgarligu uppskriftini.

MEN FARA VIT at hyggja nærri at hesum, so sæst skjótt hvar og hjá hvørjum tað fer at tátta mest í, og hvør skal spara. Einasti dyrtíðarregulerandi faktururin hin tímalönti hevur, er prístalið, og tekur tú týðandi vörubólkar burtúr prístalinum, ella setur steðg í á annan hátt, merkir hetta ein beinleiðis niðurskurð í lönini, og tá er ikki torført at meta um, hvør ið sparir, og hjá hvørjum tað fer at tátta í. At góðtaka hetta sum eina gongda loysn verður torført.

HÓAST VIT ERU í kreppu, sum tað verður sagt, er ikki í øllum førum lætt at fáa eyga á kreppuna. Vit hava beint nú fingið at vita, at Tryggingarsambandið saman við Føroya Banka og Sjóvinnubankanum av álvara fara undir at byggja hotel. Hesar fyrirkur skulu skjóta 3 miljónir í, og meta hesir stovnar, at samlaði byggikostnaðurin verður 25–30 miljónir krónur.

TAÐ VERÐUR tí torført at fara einaferð enn út til vanligu løntakararnar og greiða teimum frá, at nú mugu teir syrgja fyri at spara. At mæla rúndan um svullast er lættari, men tað leikur ikki. Tað er gaman í at vera við at spara, men so skal tað ikki bert raka ein part av fólkinum — tey, sum frammanundan er roytt inn at skinninum.

HVAT VIÐ at endurskoða partar í skattalógini, avskrivningarmøguleikarnar. Hvi ikki útbyggja bruttoskattaskipanina, soleiðis at hon so nógv sum gjørligt eisini fevnir um bankar, sparikassar og vinnulív annars? At fremja størri eftirlit við ávísam monopolfyrirkur. At samskipa innkeyp av arbeiðstólum, vegatílfari o.a. til land og kommunur? Hetta, bert fyri at nevna ávís øki.

TAÐ ER AT vóna, at landsstýrið, nú tað helst í komandi viku kemur við innleiðingarskrá, partvíst kann sleppa borgarligari vanahugsan, og kemur við onkrum nýskapandi. Livst so spyrst.

Til sølu

Ein barnastólur, grulvugarður, høgur barnastólur og ein bilbarnastólur til sølu.

Tlf. 12659

Lýsið í

sosialinum

Meginfelag Útróðrarmanna:

Gevið hægri prís fyri daggamlan fisk

Vit loyva okkum einaferð enn at venda okkum til landsstýrið við prísþurninginum á fiski.

Síðan vit skrivaðu seinast viðv. avreiðingarprísnum, og hildu fast við eina hækking uppá minst 1,20 kr. pr. kg. omaná teir prísir, sum ásettir vóru 1. oktober 1979, hevur Meginfelag Útróðrarmanna skipað fyri fyrilestrarráð og panelundi í Havn tann 8.2.1980. Og har meta vit at krav okkara hava fingið enn betri grundarlag enn áður, og meta vit okkum hava fingið prógv fyri, at vit kunnu fáa eina reella prishækking á daggomlum fiski, ið hvussu er uppá minst 1,20 kr. pr. kg. í meðal nú beinan vegin.

Vit biðja tí Landsstýrið seta seg í samband við nevndina fyri ráðfiskagrunninum, og skipa soleiðis fyri at við

áseting av avreiðingarprísnum kemur daggamal fiskur í ein bólk fyri seg. Og at avreiðingarprísurin fyri hann í framtíðini skal byggja á marknaðarprís fyri feskum, flakaskornar vacuumpakkaðan fisk, avskipaðan í flamingo-kæsum beinleiðis til marknaðin á Meginlandinum. Sum grund fyri hesum vísa vit á, at Svend Thulesen stjóri í fyrilestri sínum segði, at daggamal fiskur kann, frá flakavirkinum, fáa 0,80 kr. pr. kg. afturat núverandi prisi, um so er at flakavirkini samskipa arbeiðið sitt eitt sindur, og útróðrarmenn leggja sær nær at avreiða góðan fisk, og vanda sær um skiljing og krøking.

Í eini tilfari kreppu sum hesi meta vit, at Landsstýrið kann krevja av flakavirkjunum, at tey skipa seg so, at

avreiðingarprísurin verður hægst møgulegt.

Føroya Landsstýri

Vit ivast ikki í, at útróðrarmenn gera tað, sum krevst av teimum í hesum sambandi, tá teir fáa fullan lut í virðis-økingini á útflutningsvørini. Í sínum fyrilestri segði Trygvi Johansen, at Føroya Fiskasøla kann fáa meira fyri okkara fiskavør á europeiska meginlandinum, við sjálv at gera tað arbeiðið, sum nú verður gjørt av millumhandlarum, og sum hann metti óneyðugt. Vit halda okkum hava krav uppá, at Føroya Fiskasøla selur fiskavør okkara fyri hægsta prís. Tað sigur seg sjálvt, at føroyskir fiskimenn ikki skulu missa í avreiðingarprísnum, og føroyingar allir ikki skulu

gjalda til týskar millumhandlarar fyri arbeiði, sum Føroya Fiskasøla hevur skyldu til at gera sjálv.

Vit meta tað álftandi, sum hesir báðir menn siga alment í einari mannarúgvu.

Vit undirstrika einaferð enn, at vit her meina við eina reella hækking av avreiðingarprísnum á daggomlum fiski. Meðan arbeiðið sum nú fer fram viðvíkjandi stuðuls-skipan, bæði fyribils og langtíðar skipan, eigur at halda fram sum ætlað.

Vit minna á, at hvønn dag sum drálað verður, førir fíggarliga kreppan bæði bátar og mannir nærri tí fíggarliga gravarbakkanum.

Virðingarmest
MEGINFELAG
ÚTRÓÐRARMANNA
Isak Matras, form.

Her má broyting koma í

Vit lesa nú í bløðunum og hoyra í útvarpinum, at landið er komið í kreppu, og tað stendur ikki væl til. Tað er einki at taka seg aftur í, at tað er tann kapitalistiska skipanin, sum hevur spælt fallitt, og annað og betur má setast í staðin. Borgarligu flokkarnir loyprisa sölupolitikki fiskasølunar, skattapolitikkinn við avskrivningarlógnum, tí sokallaða frælsa handilspolitikkinn, har vinningur verður settur eftir eigna hovi, ja her skuldi staðið væl til, um vit skulu tryggja teimum.

Taka vit fyrst Fiskasøla, sum jú er ein statur í

statinum við stórarri makt. Tað er uppá tíðina, at henda fyrirkur kemur undir strangt alment eftirlit, soleiðis at allar yvirskotsmiljónirnar koma teimum røttu til góðar — fiskimonnun. Taka vit skattapolitikkinn, so vildi tað sæð annaðleiðis út um øll guldu skatt eftir førimuni, men so er ikki í dag. Hver tú stóra inntøku, ber væl til at bera so í bandi at tú sleppur at avskriva uppá líkt og ólíkt, soleiðis at skatturin verður nærur eingin. Hver skal bløða fyri tað? Jú sjálvandi tann lægstlonti sum ikki hevur somu avskrivningarmøguleikar.

Tað er tí ikki lægið, at nógv verður at gjalda hjá teimum sum veruliga kunnu sigast at gjalda skatt ár undan ári. Her má ein broyting koma í — tað máttu — sjálvst eir borgarligu flokkarnir dugað at sæð. Viðvíkjandi handilspolitikkinn kann sigast, at her tørvar eisini alment eftirlit. Vit hava fingið fleiri prísansarar, og tað er tí at vóna, at teir av álvara fara til verka, soleiðis at vinningurin ikki fer uppum alt rimuligt mark. Eisini eiga vit at hava eitt vakið eyga fyri øllum óneyðugt dyrkandi millumliðum. Hetta var bert fyri at nevna nakrar

av teimum tættum í samfelagi okkara, har broyting til tað betra má koma í lag og tað ongantíð ov skjótt.

eysturoyingur

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabráv upptekin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brávin.

Vandamiklir gonguteigar

Tað verður so nógv tosað um ferðslutrygd, og tað má eisini áðannast, at rættiliga nógv verður gjørt fyri at økja um trygdina í teirri nógv øktu ferðsluni serliga í Havn.

Ein trygd skal vera, at sokallaðir gonguteigar eru eru strikaðir á vegirnar, soleiðis at hesi øki serliga eru ætlað teimum gangandi. Við øðrum orðum, her kunnu tey gangandi kenna seg tryggja.

Nakrir av gonguteigunum eru væl merktir við skeltum, blunkljósum og um kvæðið upplýstir. Alt gott at siga um hesar, men teir, sum bert eru merktir

við nøkrum rípm á vegnum, eru vandamiklir.

Eg vil siga, at hesir eru nógv vandamiklari, enn um teir als ikki vóru har. Teir liggja í bøl niðu, eingi skelti, eingi ljós, men hóast tað halda fólk, at her kunnu tey ganga trygt.

Setið tí skelti og ljós upp á øllum gonguteigum.

Eyðun

